

Ljubomir Galetić, svećenik

Nakon teške i neizlječive bolesti u Novoj bolnici Zagreb - Dubrava preminuo je 23. lipnja 1997. g. svećenik i profesor glazbe Ljubomir Galetić.

Ljubomir Galetić rođen je 6. veljače 1938. godine u Cvetkoviću, općina Jastrebarsko, od oca Ivana i majke Alojzije r. Rataj. Osnovnu školu pohađao je u rodnom Cvetkoviću a Interdijecezansku vjersku školu u Zagrebu gdje je položio ispit zrelosti 26. lipnja 1956. godine. U ovoj školi primio je i temeljne poduke o glazbi. Studij teologije upisao je 1957. na Rimokatoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu na kojem je diplomirao 1964. godine. Za vrijeme studija učio je privatno kod mo. Albe Vidakovića harmoniju i kontrapunkt. Iste godine ređen je za svećenika i imenovan kapelanom župe sv. Blaža u Zagrebu, a 1965. godine zagrebački nadbiskup uputio ga je na studij crkvene glazbe na Papinski Institut za crkvenu glazbu u Rim. Po povratku sa studija 1971. godine povjerena mu je služba dirigenta katedralnog zbora koju je obavljao do 1980. godine. U isto vrijeme od 1971. godine službovao je kao sub-sidijar u župi sv. Petra. Nakon kratkog vremena na molbu i prijedlog Instituta za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu imenovan je nastavnikom istog Instituta i to od 1972. godine, koju je službu vršio do ak. godine 1996/97. kada zbog bolesti više nije mogao obavljati službu nastavnika. Kao kapelan sv. Blaža imenovan je članom Dijecezanskog odbora za crkvenu glazbu zagrebačke nadbiskupije a 1972. godine postaje i predsjednikom odbora. Često je sudjelovao na međunarodnim kongresima i znanstvenim skupovima CIMS-a i IAH-a i dr. Kao glazbenik skladao je veliki broj liturgijskih skladbi (mise, moteti, himni, psalmi, pučke popijevke). Nakon povratka iz Rima i dolaska na Institut sudjelovao je u časopisu za crkvenu glazbu Sv. Cecilija kao suradnik i član Uredništva. U hrvatsku liturgijsku pjesmaricu uvršteno je pedesetak njegovih skladbi koje puk vrlo rado pjeva.

Svetu misu zadušnicu u župnoj crkvi u Cvetkoviću i sprovodne obrede predvodio je 24. lipnja 1997. biskup mons. Juraj Jezerinac u nazočnosti oko 50 svećenika, sestara redovnica, predstavnika Instituta, rodbine, prijatelja i velikog broja vjernika. Ispratili su ga vatrogasci, limena glazba, grupa pjevača iz katedralnog zbora i oktet bogoslova. Pokopan je kraj svojih roditelja na mjesnom groblju u Cvetkoviću.

Biskup se je u homiliji oprostio od pokojnika i u ime Ordinarija i Nadbiskupije zahvalio mu za njegovo svećeničko sluzenje. U ime školskih kolega oprostio se preč. g. Mijo Pavlaković a u ime župe domaći župnik vlč. Stjepan Ptiček. Zbog spriječenosti predstojnika Instituta mo. Miroslava Martinjaka i njegovog zamjenika mo. Izaka Špralje od pokojnog kolege oprostila se s. Vlasta Tkalec, milosrdnica. Između ostaloga ona je naglasila "...Galetić je utkao svoju vjeru, svoju nadu i kršćansku ljubav u tolike pučke popijevke, psalme i ostale skladbe koje se pjevaju po crkvama diljem naše domovine i svijeta gdje ima naših ljudi. U njemu smo prepoznali čovjeka i svećenika koji je duboko proživljavao svoju vjeru i koji je svojom pjesmom znao dirnuti dušu vjerničkog puka koji zajedno moli i pjeva. Ostatak će stoga trajno prisutan u našem narodu i Crkvi, a Gospodin koji poznaje ljudsko srce jamačno ga je već za to obilno nagradio. (...) Svojom tihom nenametljivom pojavom i plemenitošću plijenio je simpatije svih koji su ga susretali i prepoznavali u njemu istinski dobrog čovjeka i svećenika. Studenti su osjećali da imaju uza se stručnjaka-glazbenika i nadasve dobrog čovjeka."

Tadanja poglavarica ss. Karmelićanki u Brezovici s. Ilijana Terezija Cvetnić u povodu smrti Ljubomira Galetića napisala je: "Providnost je htijela da ga upoznamo još 1985. godine, kada je bio na ispomoći vlč. gospodinu župniku u Brezovici, Augustinu Korparu. Te godine započeo je dolaziti u Karmel preko vikenda, te nam imao nedjeljom i blagdanima sv. Misu i propovijed, a uvijek je rado ispovijedao vjernike.

Brzo je upoznao i naš karmelski zbor. Na našu molbu preuzeo je vodstvo zbora, a od 1986. godine kroz četiri godine držao nam je predavanja iz crkvene glazbe, posebno liturgijske, iz gregorijanskog pjevanja općenito i u nas, iz povijesti glazbe, iz crkvenih dokumenata o glazbi, posebno SC, te poučavao pojedine sestre u sviranju, harmonizaciji, modulaciji, lijepom pjevanju i slično. Naš zbor je vidno napredovao, jer nas je vodio zauzeto i znalčki tako da smo 1989. snimili audio kasetu: Karmel molitvom i pjesmom slavi Boga o 50-obljetnici našeg Karmela a on je bio glavni inicijator kasete i dirigent. Na našu molbu skladao je i posebne pjesme za Karmel. Bile su to pjesme u čast gospi Karmelskoj, sv. Tereziji Velikoj, sv. Ivanu od Križa, psalmi uz svečanosti svetih zavjeta pojedinih sestara i slično. Tako naš Karmel ima oko 20 njegovih posebnih skladbi koje nisu u drugim pjesmaricama. To su nam stvarno najsnažnije, najdublje i najpjevanije skladbe koje je već i puk naučio uz naše blagdane. Prof. Galetić je utisnuo u naš molitveni i liturgijski život zdravi i čisti osjećaj za svetu liturgiju i obogatio svojom stručnošću i ljubavlju naš molitveno-kontemplativni život. Darovao nam je dio svoga glazbenog talenta, svoje ljubavi prema Kristu Gospodinu i presvetoj Djevici kao i prema Crkvi i hrvatskom narodu. (...) U povijesti brezovačkog Karmela ostatak će njegov svijetli i vedri lik, a u našim srcima, molitvama i skladbama živjeti će uvijek dok je Karmela."

Neka mu je laka hrvatska zemlja i neka u Bogu nađe svoj mir.

Josip Korpar